

Τέλος της βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ. Βασιλεία Ἰωάννου
τοῦ Τζιμισκῆ καὶ τῶν υἱῶν τῆς Θεοφανοῦς.

Μετὰ τὴν σφαγὴν τούτου ἐδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ Τζιμισκῆς, ὁμοῦ μὲ
τοὺς υἱοὺς τῆς Θεοφανοῦς Ῥωμανὸν καὶ Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ Τζιμισκῆς
ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ δὲν τὸν ἄφηκεν ὁ Πατριάρχης νὰ σέβῃ μέσα
νὰ στεφθῆ βασιλεὺς, μόνον τοῦ εἶπεν, ὅτι δὲν εἶσαι ἄξιος, ὅτι στάζουν τὰ χέ-
ρια σου τὸ αἷμα. ἀμὴ ἐὰν θέλῃς νὰ σέβῃς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, με-
τανόησε νὰ συγχωρηθῆς εἰς τὴν ἀμαρτίαν ὅπου ἔκαμες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπρο-
σκύνησε, καὶ ἔταξε νὰ κάμῃ τὸν κανόνα. πλὴν αὐτὸς μὲ τὰ χερίά του δὲν τὸν
ἔσφαξε τὸν βασιλέα, μόνον ὁ Ἀλαβάντιος καὶ Ἀτζιποθεόδωρος μὲ τὸν λόγον
τῆς βασιλίσεως. καὶ ὤρισεν ὁ Πατριάρχης νὰ εὐγῆ ἡ βασίλισσα ἀπὸ τὸ Πα-
λάτι καὶ νὰ ἐξορισθῆ, καὶ νὰ ἐξορισθῶν καὶ ἐκεῖνοι ὅπου τὸν ἐφόνευσαν. καὶ νὰ
κοπῆ καὶ ὁ νόμος ὅπου ἔγινεν, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ γίνωνται μὲ τὸ θέλημα
τοῦ βασιλέως, καὶ ὅταν ἀποθάνῃ νὰ πέρνῃ ὁ βασιλεὺς τὰ πράγματά του, ὅπου
τὰ ἔκαμεν ὁ Νικηφόρος ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ Τζιμισκῆς ἐν ταῦτῳ ἐξώρισε τὴν
βασίλισσαν εἰς τὸν Μαρμαρὰν, καὶ τοὺς φονεῖς ἐδίωξε, καὶ τοὺς νόμους ἤφερε καὶ
τοὺς ἔσχισεν ὁ Πατριάρχης. καὶ τῶν Χριστουγέννων ἔστεψεν ὁ Πατριάρχης τὸν
Τζιμισκῆν βασιλέα, καὶ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἔγινε μεγάλη πείνα, ἀπέθανε δὲ
καὶ ὁ Πατριάρχης, καὶ ἐχειροτονήθη Βασίλειος Ἱερομόναχος ὁ Σκαμανδρινὸς,
ἄνθρωπος ἐνάρετος καὶ ἡγιασμένος. ὅμως, ὡς εἶδαν τὴν καταδίκην ὅπου τοὺς
ἔκαμεν ὁ Νικηφόρος, ὅλα τὰ ἔθνη ἐσυνάχθησαν, Τοῦρκοι, Αἰγύπτιοι, Πέρ-
σαι, Ἄραβες, καὶ ἄλλοι νὰ πολεμήσουν, νὰ ἐλευθερώσουν τὰ Κάστρη ὅπου τοὺς
ἐπῆρε. καὶ ἔκαμαν Ἀφέντην, Σῶχαρ ὀνόματι, ἄνδρα ἀνδρειομένον καὶ πρακτι-
κώτατον καὶ ἄξιον τοῦ πολέμου, καὶ τόσον πολὺ φουσάτον ἐμαζώχθη τῶν ἐχθρῶν,
ὅτι μέτρον δὲν εἶχε. καὶ ἐρχόμενοι ἐκούρσευαν Κάστρη καὶ Χώρας. καὶ ὡς ἔμαθον
καὶ τὸν θάνατον Νικηφόρου τοῦ βασιλέως, ἐχάρησαν περισσότερον. ὁ δὲ βασιλεὺς
Τζιμισκῆς ἦλθεν εἰς ἀδημονίαν μεγάλην, καὶ στέλλει γράμματα εἰς ὅλους τοὺς
Στρατηγούς του νὰ στρατεύσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. καὶ παρευθὺς ἔδραμαν. καὶ πολέμου
γενομένου, ποτὲ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι ἐνίκουν, ποτὲ δὲ οἱ Τοῦρκοι, καὶ ἔγιναν φό-
νοι καὶ αἵματα πολλὰ. ἦλθεν γοῦν ὁ χειμῶν, καὶ ἔπαυσαν οἱ πόλεμοι. καὶ ὁ
βασιλεὺς ἠτοίμασεν ἄλλα φουσάτα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔκαμε πᾶσαν οἰκο-
νομίαν. ἐκάθησαν γοῦν τὸν Πατριάρχην διὰ πολλαῖς αἰτίαις καὶ ἔγινε Πα-
τριάρχης Ἀντώνιος ὁ Στουδίτης. ἐν δὲ τῷ Αὐγούστῳ μηνὶ ἐφάνη Κομήτης,
ὁ λεγόμενος Πωγωνίας, καὶ ἐστάθη μῆνας, ἡ'. ἐπροεμήνυσε δὲ τὸν θάνατον

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

τοῦ βασιλέως. τοῦτος ὁ βασιλεὺς ὥρισε καὶ ἔβαλεν εἰς πᾶσαν χαραγὴν τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔγραψεν ὀλόγυρα, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων, καὶ ἐφύλαξάν το καὶ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς μετὰ ταῦτα. καὶ τὸ καλοκαῖ-ρι εὐγαλεν ὁ βασιλεὺς τὰ φουσάτα, καὶ ὑπῆγε κατὰ τῶν Τουρκῶν ὅπου ἐπο-λεμοῦσαν μετὰ τῶν Στρατηγῶν. καὶ ἦλθεν εἰς τὰ Εὐχάϊτα τῆ ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, ὅπου ἐώρταζαν τὴν μνήμην τους εἰς τὰς, η΄. τοῦ Ἰου-νίου. καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ φουσάτον αὐτοῦ εἶδεν ἓνα Στρατιώτην μὲ ἄσπρον ἄλο-γον θαυμαστὸν, ὅπου δὲν τὸν εἶδε ποτέ του, καὶ ἠνάγκαζε τὰ φουσάτα, καὶ μὲ λόγους καλοὺς τοὺς ἐστερέωνε πρὸς τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν νὰ σμίξουν οἱ πόλε-μοι, εἶδε μία Γυναῖκα γερόντισσα εὐλαβεστάτη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸν ὕπνον της, μίαν Κυρὰν λαμπροφορεμένην ἐπὶ θρόνου μὲ στρατιώτας, ἡ ὅποια ἦτον ἡ Παναγία, καὶ εἶπεν ἑνὸς στρατιώτου. Κύριε Θεόδωρε, ἔξευρε, ὅτι Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς ὁ φίλος μας εἶναι εἰς μέγα κίνδυνον, καὶ καβα-λίκευσε, καὶ σύρε βοήθησέ του. καὶ ἐν ταῦτῳ ὁ Μέγας Θεόδωρος ἔσωσε κα-βαλάρης εἰς τὸν βασιλέα. ἡ δὲ γυναῖκα ἐδιηγῆθη τὸ ταχὺ τὸ ὄνειρον, καὶ ὅλοι ἐδόξασαν τὸν Θεόν. καὶ ἐπιστώθη ὅλος ὁ Λαὸς, ὅτι νικᾷ ὁ βασιλεὺς, γενομένου γοῦν τοῦ πολέμου, ἔβλεπεν ὁ βασιλεὺς ὀφθαλμοφανῶς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον, ὅπου ἐκατάσφαζε τοὺς ἐχθρούς. καὶ ἐξωλοθρεύθησαν ὅλοι, καὶ ἐδό-ξασε τὸν Θεόν, τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδωρον. ἐπῆγε γοῦν σωμα-τικῶς ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ Εὐχάϊτα, ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ Λεῖψανον τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐχάλασε ἀπὸ θεμελίου τὸν Ναὸν, καὶ ἔκαμεν ἄλλον ὠραιότατον. καὶ τὰ Εὐχάϊτα τὰ ἐπωνόμασε Θεοδοουπόλιν. ἦλθε γοῦν εἰς τὴν Πόλιν. καὶ τι-νὲς τοῦ Παλατίου, ὅπου δὲν τοὺς ἔδωσε χάριτας, ὅπου ἐζητοῦσαν, ἠτοίμασαν ποτήριον φαρμάκι, καὶ τὸ ἔκαμαν ἀχαμνὸν, καὶ ἐχάρισαν χαρίσματα εἰς τὸν κεραστὴν του, καὶ εἶπάν του τὸ μυστήριον, καὶ ἔδιδέ του ὀλίγον ὀλίγον, διὰ νὰ μὴ γροικηθῆ εἰς τὴν ὥραν. καὶ ὡς τὸ ἔπιεν, ἔπεσεν εἰς ἀσθένειαν, καὶ καθ' ἡμέραν εἰς τὸ χειρότερον. ἔπεσε δὲ εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ εὐγαλε νοσήματα εἰς τοὺς ὦμους ὡσὰν κάρβουνα, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ μάτια, καὶ ἔτρεχεν αἷμα πολὺ. ὡς εἶδεν ὅτι ἀποθένει, ἐσέβη εἰς τὸ Παλάτι, καὶ ἔκαμε Κληρονό-μους τῆς βασιλείας τοὺς Υἱοὺς τῆς Θεοφανοῦς, Βασίλειον, καὶ Κωνσταντῖνον, ὅπου τοὺς εἶχε μὲ τὸν Ῥωμανὸν τὸν βασιλέα. ἐβασίλευσε δὲ αὐτὸς χρόνους, ς'.

Δωρόθεος Μονεμβασίας, *Βιβλίον ιστορικόν περιέχον ἐν συνόψει διαφόρους καὶ ἐξόχους ιστορίας: ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως κόσμου, μέχρι τῆς αλώσεως Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ἀκολουθῶν Σουλτάνων*, Τυπογραφεῖο Νικολάου Γλυκύ, Βενετία 1798.